

חוקר סביר
(להזיז או לא?)

למדנו את אופיו כל-כך טוב, שיכולנו להכירו ברחב ולעצור אותו!

אנחנו, מצידנו, הכנות כוחות גדולים על הקרקע, שהיו פזורים לאורך קטע מסוים מן המסלול, שעליו החלטנו אחרי בדיקה מדוקדקת של כל 250 הקילומטרים. הכנו גם מסוקים עם חוליות של שוטרים, שהיו אמורים לדרוף אחרי הסוס מיד אחרי זריקת התבילה. אבל הדבר לא נוצע.

אז החלט להעביר את המיפגש אל הקרקע, והוא נקבע לאזור תל-אביב. בשלב הזה של החקירה הוכנסה לעניין היחידה המרכזית של מחוז תל-אביב, אנשים המכירים את השטח ואת העבודה.

פרשת הסחיטה הסתיימה, אכן, סי מוך לרחוב ריונגוף, כששוטר שרדף אחרי הסוס מעד על תיל רוקרני שהוצב במקום, כדי לבלום את הכוחות הרדופים. אך השוטר הצליח לתפוס את הסוס, למרות פציעתו.

כמהלך החקירה ניסה הצוות המישי טרתי להעריך אם מדובר באדם אחד או בקבוצה. אחרי ניתוח המהלכים, הגיע הצוות למסקנה שאכן מדובר באדם אחד בלבד, מסקנה שהוכחה בדיוק, אחרי המעצר, בכוחות.

בעיה אחרת שעמדה בפני הצוות המישיטרתי היתה קשה במיוחד. האם יש צורך להזיז את הציבור מפני אפשרות של פגיעה במזון של חברת שטרואוס, או להשאיר את העניין בגדר סוד ולגלות חקירה סמויה, וכך להסתיר כן באפשרות של הרעלה. השבנו שהשיקול שלא ליידיע את הציבור היה חשוב יותר, כי אם אתה מודיע, אתה

להכין מיסקולת כל-כך מסוכנת. ונקטנו בצעדים חסוכים.

החלטנו שכל העניין צריך להיות סודי, לערוך חקירה סמויה ולא לאבד מגע עם הסוס. ניסינו להבין אם הסחיטה באה מתוך מיפעל-שטרואוס או מבחוז. בשלב די מוקדם הבנו שמדובר באיש מבחוז.

אני מוכרח לומר שבמהלך עבודתי נתקלתי בכל מיני מתלוננים. אבל מיכאל שטרואוס הוא אחד האנשים שאין לי נגדו שום טענה. לא היתה פניה שלנו, מחשבה או רעיון שהוא התבקש למלא ולא ביצע עד תום.

התרשמתי שהוא נותן בנו אמן מלא, ותיאמנו אותו את מרבית הפעולות. הוא העמיד לרשותנו מיספר אנשים מהמיפעל ומהמישרדים, שסייעו לנו בכל שאלה ופנייה.

כשלב מסוים של החקירה רצינו לדעת בוודאות מה יקרה אם ננתק מגע עם הסוס. אם הוא באמת רציני, או שיירד מהעניין. דאגנו שבמיקרה מסוים שטרואוס לא יענה לו. אבל חוסר התגובה גרר אחרינו מיכתביאיום חריף וגביעיי-שמנת שנתוכם התגלו מקקים. אז הבנו שהעניין רציני.

כשלב נכנס לתמונה המטוסים. שטרואוס התבקש לטוס כמטוס בקטע שבין אשקלון לחיפה ולזרוק את תבילת ההלומים ברגע שיגלה איתות אור מן הקרקע. הטיסה בוצעה, אבל לא היה כל היבחה. אחר-כך הסוס טען שהמטוס הקדים בשלוש דקות וביקש שיסה נוספת. גם אז לא היה זכר לסימן.

היה אחד המיבצעים הקשים, המסוכנים, העריניים והמתמשי כים שהיו לנו. אמר השבוע תתנצב שימעון סביר, מפקר היחידה לחקירת פשעים חמורים במישיטרתי-ישראל. היחידה מוכבת ממיפלגים, כלשון המישיטרתי. על החקירה המסוימת הזו, שבה נעשה ניסיון לחטוט את מיכאל שטרואוס, היה ממונה מיפלג-חקירות, שבראשו עומד סגדניצב אמנון שאלתיאל. בגלל אופי החקירה ועדינות העניין פיקח סביר באופן אישי על כל מהלך העניינים.

כשהגיע מיכתב הסחיטה הראשון אל מיכאל שטרואוס קיזו הכל, ובעיקר אנשי-המישיטרה, שמדובר בסוג מסויים של בדיחה, וכי היא תתפוצץ מייד אחרי קבלת המיכתב. באותו מיכתב התבקש שטרואוס להכין יהלומים בשווי של 200 אלף שקלים ולהחזיר תשובה באמצעות מודעה בצהרון מעריב. העסק יתפוצץ. אבל ראינו שהאיש שלח מיכתב נוסף לשטרואוס, ואז הבנו שזה רציני.

במיכתב השני הוא ביקש שימתין לשיחת-טלפון, שבה יתנו לו הוראות נוספות. בשיחת-הטלפון התבקש שטרואוס לנסוע לאזור מיכמורת, ושם מצא שקית ובה מיסקולת שאליה היה קשור מיצנח אליו סרטים ולהרים. אז גם קיבל את הוראות-הטיסה. אז הבנו שלא מדובר פה במתיחה. כי במתיחה אדם אינו משקיע מאמצים

הסחטן. הטלפונים של שטרואוס היו מצותמים, מיכתבי-האיום שקיבל בעל-המחלות נבדקו במעבדות המישיטרה, ועל שני מיכתבים נמצאו טביעות-אצבע של החשוד. בידי המישיטרה יש גם הקלטות של שיחות-הסחיטה. בשיחות הראשונות ניסה החשוד להסוות את קולו, אבל בשיחה האחרונה דיבר בקר-לו הטיביע.

כמהלך החקירה היתה למישיטרה ולשטרואוס דילמה לא קלה. מצד אחד היה חשש שאם הסחטן עלול לחרוג מאיזמו ולגרום נזק, ואולי גם הרעלות המזונית (ראו מיסורת). מצד שני לא רצו לערוך את פחד הקהל ולגרום לפאניקה.

אחרי ניתוח פסיכולוגי של אישיות הסחטן על-פי מיכתביו והתנהגותו, הגיעה המישיטרה למסקנה כי אינו מסר כן לציבור. ואומנם, ההימור של המישיטרה הצליח. מלבד כמה מקקים ועכבר שהחריי הסחטן לתוך מוצרי שטרואוס, ואשר הודיע מראש היכן ישתיל אותו, לא עשה שום רבר נוסף.

המישיטרה חיפשה במרכזים, שאר תם ציין הסוס במיכתביו, ומצאה את המוצרים הפגומים. כדי שלא יחשדו בפועל המיפעל שמה התרשלו בעבר דתם והניחו לבעלי-החיים להיכנס ל-מוצרים, הסחטן לתוך מוצרי שטרואוס. רים עכבר ערוף-ראש, כדי שיהיה ברור שהדבר תוכנן.

לדפוק מישחו

חצי שנה לפני ששלח את מיכתב האיום הראשון לשטרואוס, התגרש שימעוני מאשתו דורית.

הזוג היה שבו במשך תריסר שנים, ויש לו שני בנים.

מאז מילחמת יום-הכיפורים התער-ערו היחסים בין שימעוני ואשתו. באח-רונה חלה גם הרעה במצבו הכלכלי. שותף חיש שלקה, כחברת-השיווק של מוצרי סקאודיה, סיבך אותו בחובות, ושימעוני לא ידע כיצד להתמודד עם בעיות אלה. הוא מכר את חלקו בסקאודיה ונסע לשוודיה, לטיול. אשתו אמרה היתה להצטרף אליו יותר מאר-חר.

בניתיים הגיש שותפו החדש תבי-עות מישיטיות גגרו, ולחץ על אשתו. כאשר הגיעה דורית לשוודיה, שם גדל שימעוני ויש מתגוררת עדיין אחרתו הבכורה, הם התגרשו בגירושין אור-חיים. כאשר חזרו לישראל, התגרשו גם ברבנות.

אחרי גירושיו עזב שימעוני את ירד-שלים, ועבר אל אמו, כמרכז-הארץ. היה זה מזור שהגבר הכוגר, שהיה עצמאי במשך כל-כך הרבה שנים, החליט לח-זור להתגורר אצל אמו ואביו החורג.

הרוק לא יצרו עם איש מהם. יוכי שימעוני נכנס ב-1975 לשור-תפות במיפעל רהיטי סקאודיה עם אילן אציל ואבי כפיר. הקשר עם אציל נוצר דרך מירה, שהיתה אז אשתו של אילן וחברה של דורית, אז אשתו של יוכי. אליהם הצטרף לשותפות כפיר, שניהל את סניף-חיפה. יוכי היה ממונה על הייצור.

אבי כפיר מספר על יוכי שהיה חרוץ מאוד בעבודתו, דינאמי ובעל-מעוף. הוא היה אדם תמים במקצת מבחינת האמון שנתן בכנייה-ארם, וזה היה לו לרועץ. הוא היה אישי-מישפחה טיפוס, חם ורואג. כך גם מספרים אנשים אחרים שעבדו במחיצתו. גם אילן אציל, שחזר לארץ ביום הראשון השבוע, היה מופתע והדגיש כי הכיר את שימעוני כ-סופר-רגיש וסופר-אמין.

ב-1982 פורקה לראשונה השותפות, בעיקבות הפיכתה של חברת סקאודיה לחברה ציבורית, על רקע עסקות בכור-סה והמצב במשק. ב-1985 החל עולמו של שימעוני מתמוטט עליו. אשתו ביקשה גט, עס-קיו נהרס, וביונאר 1986 התגרש ועבר לגור אצל אמו.

יתכן שהתקופה הזו עירערה משהו בנפשו של שימעוני. יתכן שרצה להר-יכה כי הוא עדיין יכול לעשות דברים גדולים ולהצליח. יתכן שרצה לנקום בחברה שהיכתה אותו קשות. או, כמו שאמר בעצמו: כולם דפקו אותי, אז החלטתי לדפוק גם כן מישחו. שטר-אוס נבחר כמיוון שהיה סמל של הצלחה מיסחרית וכלכלית, ושימעוני היה כ-טוח כי הפסד של 200 אלף שקל לא יגרום לשטרואוס נזק בלתי-נסבל.

המישיטרה חששה

לימודי הקולנוע של שימעוני עזרו לו בוודאי בעת תיכנון הס-חיטה וקבלת השלל. מעשה הסחיטה תוכנן בדיוק כמו תסריט קולנועי. הוא שלח מיכתבי-איום ודרש שהתשובה עליהם תבוא במודעה מיסחרית בעי-תון. הוא דרש כי את היהלומים יורקו ממסוס קל, למקום שבו תצנץ אבוקה

שנתן באנשים. ביתו של יוכי שימעוני, שבו מת-גורת כיום גרושתו דורית עם שני בניהם, בני 12 ו-9, נמצא בעיך-כרם. מאז מעצרו נשאר הבית סגור על בריח. דורית והילדים נמצאים בחיפה.

מבחוז הבית נאה ומטופח, ונראה שעזבוהו לפני זמן קצר. שכניו יודעים לספר על מישפחת שימעוני, שהיתה מישפחה שקטה, מי-אור ידידותית. מעולם לא נשמעו קו-לות-מריבה בוקעים מהבית, ועל כן גירושי בני-הזוג באו בפתע על הש-כנים. בני-הזוג תמיד נראו לבושים אלגנטים ומטופחים במראם. הם ביר-כו את השכנים לשלום, אולם קשר

לקיפה, שם את הקופסה לפניו, הסחטן תפס את הקופסה ורק

מפסיד את הקלפים שלך כי כך אתה מזהיר גם את האיש עצמו. ומאידך, במיקרה כזה אתה לוקח על עצמך אחריות עצומה, כי אם חלילה היה קורה משהו, כל העולם היה בא אלינו בטענות. לכן זה חיבי אותו לנקוט בצעדים בידח עם המיפעל כדי לאתר, למנוע ולצמצם כל דבר שיכול להתרחש בשטח.

בעיה נוספת שעמדה בפני השוטרים היתה שהסוס לא היה אדם השייך לאוכלוסיה המוכרת למישיטרה, אבל לא היינו מופתעים שצדדנו את האיש לגלות מיהו. ראינו שצדדנו ברוב ההערכות שלנו לגביו. ידענו שמדובר באדם אמיץ ועיקבי. ניתחנו את האופי שלו כל-כך טוב, שירענו אפילו איך הוא נראה, ואני חושב שאם אנשים שלנו היו רואים אותו במקרה ברחוב כמהלך החקירה, הם היו יכולים לזהות אותו ולעצור אותו.

ענת טרנפטי

שתסמן את מקום ההצנחה. בעקשנות ובדייקנות שורית ממש למד שימעוני את הנושא. הוא השתלם במסלולי-טיסה, גבהים וזמנים, טילפן לחברת שוף וורד את הנושא, וכאשר ניסו לומר לו כי מסלול הטיסה שבתר אינו אפשרי, סתר מייד את הדברים. את המיצנה והמיסקולת ליהלומים הכין כמו ידיו, כאשר הוא מחשב את הכובד, המרחק והגובה, כך שהמיצנח ייפול בדיוק במקום בו יחכה לו בשעה המיועדת. שקית ניילון ופיסה של בד ארום וזהר צורפו למיצנח ולמיסקולת, כדי שאפשר יהיה לראות את השקית בקלות בשטח.

ההצנחה הראשונה נכשלה כביכול בגלל חוסר-תיאום של דקות ספורות. השימעוני איתר להגיע למקום, וראה את המטוס חולף על פניו לפני שהצליח להפעיל את האבוקה. הוא ניסה עוד פעם, ולבסוף שוכנע כי אין זו דרך מעשית.

למישיטרה היתה יד בשיכנוע זה. המישיטרה חששה כי התיכנון כל-כך מוצלח עד שהסחטן יצליח לאסוף את השלל בשדה ולהימלט לפני שייתפס. ואומנם, שימעוני תיכנן את ההצנחה רחוק מכביש, כדי שמכוניות-המישיטרה לא יצליחו לדרוף אחריו, כאשר יסתלק מהמקום על אופניו והשלל בידי.

הוא היה סגור

לרשה חודשים של משאומי-תן התישו כנראה את שימעוני, והוא הסכים לבסוף לקבוע דרך אחרת למיפגש עם שטרואוס ולקבלת היהלור-מים. במשך הזמן הזה המשיך שימעוני לטפל במיפעל החרש שהקים ובחיים החברתיים הענפים שקיים.

ביוני נסע עם חוג הפנויים לאילת, והיה שם מרכז החברה. יש לו חושי-המור משגע. באילת, כאשר היינו על שפת-הים, ראינו אשה שצילמה את בעלה. יוכי ניגש אליו ושם את ורועו על כתפיו. אפילו האשה צחקת.

יש לו גם כישרון-מישחק לא-רגיל. (המשך בעמוד 38)